

แนวทางการดำเนินงานตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ในการดำเนินการ ตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ อย่างไร

มาตรา ๘๑ แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานที่ได้รับตามมาตรา ๘๐ ส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องถิ่นนั้นเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งและจะทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้

๒. เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องดำเนินการอย่างไร หากแหล่งกำเนิดมลพิษจัดส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ ไม่ครบทุกแห่ง หรือจัดส่งรายงาน ตามแบบ ทส. ๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเกินวันที่ ๑๕

กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษจัดส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ ไม่ครบทุกแห่ง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้แหล่งกำเนิดมลพิษที่ยังไม่มีการดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ ทราบว่าตนเองเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ และให้คำแนะนำในการจัดเก็บสถิติ ข้อมูล การจัดทำบันทึกตามแบบ ทส. ๑ การจัดทำรายงานตามแบบ ทส. ๒ และวิธีการจัดส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ รวมทั้งแจ้งบทลงโทษให้แหล่งกำเนิดมลพิษทราบ

กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษจัดส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเกินวันที่ ๑๕

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรับแบบ ทส. ๒ ไว้ และแจ้งตักเตือนให้แหล่งกำเนิดมลพิษจัดส่งให้ตรงตามกำหนด (ภายในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือน) พร้อมแจ้งบทลงโทษให้ทราบ ทั้งนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานตามแบบ ทส. ๒ ที่รวบรวมส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษนั้นด้วยก็ได้

๓. กิจการต่อไปนี้ เข้าข่ายต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ หรือไม่

กิจการซ่อมรถยนต์

หากเข้าข่ายเป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ โดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ “โรงงาน หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบลำแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบลำแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป...”

โกดังหรือคลังสินค้า

- หากไม่มีพื้นที่สำนักงาน จะไม่เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ จึงไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐

- หากมีพื้นที่สำนักงาน ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรเป็นต้นไป ถือว่าเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและมีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐

โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรม

ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยโรงงานถือเป็นส่วนหนึ่งของนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดใหญ่ที่ต้องรับผิดชอบการควบคุมและจัดการน้ำเสียจากโรงงาน

- กรณีโรงงานระบายน้ำเสียจากการประกอบกิจการและกิจกรรมอื่นภายในโรงงานทั้งหมดลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือกรณีโรงงานมีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง แต่ระบายน้ำเสียจากการประกอบกิจการและกิจกรรมอื่นภายในโรงงานทั้งหมดลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมทั้งหมด โรงงานไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ โดยนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเจ้าของระบบบำบัดน้ำเสียจะเป็นผู้ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ

- กรณีนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมบางแห่งที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางหรือระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางไม่สามารถรองรับน้ำเสียจากทุกโรงงานมาบำบัดได้ ทำให้โรงงานบางแห่งต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองและระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยไม่มีการระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง กรณีนี้โรงงานดังกล่าวจะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ

๔. สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่ได้ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรม ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ ในกรณีต่างๆ ต่อไปนี้ อย่างไรบ้าง

กรณีมีการส่งเฉพาะน้ำเสียจากกระบวนการผลิตไปบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมอื่น

ให้โรงงานดังกล่าวจัดทำบันทึกตามแบบ ทส. ๑ และรายงานตามแบบ ทส. ๒ เฉพาะในส่วนของน้ำเสียจากคนงานที่พักอาศัยภายในโรงงาน และจากกิจกรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดน้ำเสียทั้งหมดในโรงงาน และจัดส่งแบบ ทส. ๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น

กรณีโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีน้ำเสียจากกระบวนการผลิต

เนื่องจากน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม หมายรวมถึงน้ำเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการของโรงงาน น้ำเสียจากคนงาน และจากกิจกรรมอื่นๆ ในโรงงาน ดังนั้นหากโรงงานดังกล่าวเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ จะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐

กรณีโรงงานอุตสาหกรรมหยุดกระบวนการผลิตชั่วคราว เนื่องจากมีการซ่อมอุปกรณ์ หรือมีการผลิตเฉพาะฤดูกาล หรือมีการผลิตตามรอบของวัตถุดิบ

โรงงานดังกล่าวยังคงต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ โดยการบันทึกสถิติและข้อมูลในแบบ ทส. ๑ สำหรับช่องที่ไม่มีข้อมูล เช่น ปริมาณการใช้ไฟฟ้า ปริมาณน้ำใช้ ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย ให้กรอก “ - ” หรือหากอยู่ระหว่างการซ่อมบำรุง ก็สามารถระบุเหตุผลเพิ่มเติมได้

๕. หลังจากที่พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ ส่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่งไม่เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นยังต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ หรือไม่ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษควรดำเนินการอย่างไร

๑. แหล่งกำเนิดมลพิษไม่เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ และไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐

๒. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงข้อมูลว่าหากแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ และไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐

๖. แหล่งกำเนิดมลพิษที่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองแต่ไม่มีการระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งจะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ หรือไม่

มาตรา ๘๐ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๗๐ เป็นของตนเองมีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูล ซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวในแต่ละวัน และจะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

ดังนั้น แหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง ถึงแม้ว่าจะไม่มีการระบาย น้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งก็ตาม จะเข้าข่ายต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ เช่นกัน

๗. แหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง และจัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ หรือไม่ อย่างไร

มาตรา ๗๑

ระบุว่า ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ใดที่ทางราชการได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมไว้แล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่งซึ่งยังมิได้ทำการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดหรือไม่ประสงค์ที่จะทำการก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดดังกล่าว มีหน้าที่ต้องจัดส่งน้ำเสียที่เกิดจากการดำเนินกิจการของตนไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมที่มีอยู่ภายในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้นและมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนด

มาตรา ๘๐

กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๗๐ เป็นของตนเองมีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวในแต่ละวัน และจะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

ดังนั้น แหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๗๐ เป็นของตนเอง และจัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนจึงไม่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ รวมถึงแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๗๐ เป็นของตนเอง และจัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน ก็ไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ เช่นกัน

๘. กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษ ๒ แห่งซึ่งมีใบอนุญาตคนละฉบับกัน แต่มีการใช้ระบบบำบัดน้ำเสียร่วมกัน แหล่งกำเนิดมลพิษทั้ง ๒ แห่งดังกล่าว ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ อย่างไร (แหล่งกำเนิด A ส่งน้ำเสียไปบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิด B)

แหล่งกำเนิด A ไม่ต้องจัดทำบันทึกตามแบบ ทส. ๑ และรายงานตามแบบ ทส. ๒ โดยแหล่งกำเนิด B ซึ่งเป็นเจ้าของระบบบำบัดน้ำเสียจะเป็นผู้จัดทำบันทึกตามแบบ ทส. ๑ และรายงานตามแบบ ทส. ๒ ทั้งนี้ให้แหล่งกำเนิด A จัดทำหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบการจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิด B ด้วย และเก็บเป็นหลักฐานให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจสอบ และหากแหล่งกำเนิด A มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง และไม่ส่งน้ำเสียไปบำบัดยังที่อื่นแล้ว ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ ทันทีด้วย

๙. กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษมีระบบบำบัดน้ำเสียตั้งอยู่คนละแห่งท้องที่กับที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษมีสถานที่ตั้งคร่อมเขตการปกครอง การจัดส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะต้องจัดส่งที่แห่งท้องที่ใด

ให้แหล่งกำเนิดมลพิษจัดส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ โดยเป็นที่ยึดตามใบอนุญาตของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น

๑๐. กรณีหมู่บ้านจัดสรร ใครจะต้องเป็นผู้จัดทำบันทึกตามแบบ ทส. ๑ และรายงานตามแบบ ทส. ๒

เจ้าของโครงการหรือนิติบุคคลเป็นผู้จัดทำบันทึกตามแบบ ทส. ๑ และรายงานตามแบบ ทส. ๒

๑๑. หากเจ้าของที่ดินให้ผู้อื่นเช่าประกอบกิจการ เช่น เช่าเลี้ยงสุกร กรณีนี้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ จะเป็นเจ้าของที่ดินหรือผู้เลี้ยงสุกร

หากสถานประกอบการเลี้ยงสุกรเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้การเลี้ยงสุกรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๖๙ ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในที่ดินของตนเอง หรือเช่าที่ดินของผู้อื่นผู้ประกอบการสถานที่เลี้ยงสุกรดังกล่าวถือเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐

๑๒. กรณีสถานประกอบการถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการหรือสั่งปิดกิจการ หรือประกอบกิจการโดยที่ไม่มีใบอนุญาต ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ หรือไม่ อย่างไร

หากสถานประกอบการเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ และมีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๗๐ เป็นของตนเอง ยังคงมีหน้าที่ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ แต่หากสถานประกอบการเลิกประกอบกิจการและไม่ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการแล้ว ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

๑๓. ใครเป็นผู้ลงนามรับรองการบันทึกสถิติและข้อมูล และการรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส.๑ หรือ แบบ ทส.๒ ได้บ้าง

๑. ผู้ดำเนินการจัดทำบันทึกและลงลายมือชื่อผู้บันทึกตามแบบ ทส. ๑ และผู้จัดทำรายงานสรุปผลตามแบบ ทส.๒ อาจเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก็ได้ แต่ผู้ที่ลงนามรับรองการบันทึกท้ายแบบ ทส. ๑ หรือลงนามขอรายงานสรุปผลตาม แบบ ทส.๒ ในปัจจุบันจะต้องเป็น เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ เท่านั้น

๒. ตามแบบบันทึกสถิติและข้อมูล ทส.๑ และแบบรายงานสรุปผล ทส.๒ สามารถลงนามรับรองได้ ๓ กรณี คือ ๒.๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ

๒.๒ ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

๒.๓ ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

ซึ่งผู้ควบคุมและผู้รับจ้างระบบบำบัดน้ำเสีย ดังกล่าวต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาต ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ แต่เนื่องจากยังไม่มีกรอบกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาต ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ดังกล่าว ดังนั้น ปัจจุบันจะมีผู้ที่สามารถลงนามรับรองในแบบ ทส.๑ และแบบ ทส.๒ ได้แค่กรณีเดียว คือ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งอาจมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทนก็ได้

๑๔. การจัดเก็บสถิติข้อมูลตามแบบ ทส. ๑ สามารถจัดทำในโปรแกรม Excel และบันทึกไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้หรือไม่

ปัจจุบันกฎกระทรวงตามมาตรา ๘๐ ยังไม่ครอบคลุมถึงการลงนามทางอิเล็กทรอนิกส์ จึงยังไม่สามารถบันทึกใน Excel ได้

๑๕. กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีสาขาทั่วประเทศ (เช่น ห้างสรรพสินค้า สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง) ผู้ที่จะลงนามในแบบ ทส. ๑ และแบบ ทส. ๒ จำเป็นต้องเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ สามารถให้กรรมการสาขาหรือผู้จัดการสาขาลงนามแทนได้หรือไม่

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดูแลสาขา เช่น กรรมการสาขาหรือผู้จัดการสาขา เป็นผู้ดำเนินการตามกฎกระทรวงมาตรา ๘๐ และลงนามในแบบ ทส.๑ และแบบ ทส. ๒ แทนได้

กรณีจัดส่งในรูปแบบเอกสาร (ยื่นด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ)

ผู้รับมอบอำนาจจะเป็นผู้ลงนามในแบบ ทส. ๑ และแบบ ทส. ๒ แทนเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด ทั้งนี้ ให้จัดส่งสำเนาหนังสือมอบอำนาจให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นไว้เป็นหลักฐานในครั้งแรก

กรณีจัดส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (www.ereportmatra80.com)

โดยในขั้นตอนการลงทะเบียนขอใช้งานระบบ (ดำเนินการครั้งแรกครั้งเดียว) จำเป็นต้องกรอกข้อมูลของเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิด ทั้งนี้ ให้จัดทำหนังสือมอบอำนาจเก็บไว้ ณ แหล่งกำเนิดมลพิษ หากมีการขอตรวจสอบต้องพร้อมแสดงเอกสารต่อเจ้าหน้าที่

๑๖. แหล่งกำเนิดมลพิษต้องจัดส่งรายงานผลคุณภาพน้ำด้วยหรือไม่

การดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ ในปัจจุบันเป็นการบันทึกและสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียว่าปกติหรือผิดปกติ ไม่ได้มีการกำหนดให้ต้องจัดส่งรายงานผลคุณภาพน้ำ

๑๗. หากพบว่าแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงมาตรา ๘๐ และต้องดำเนินการเปรียบเทียบปรับ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะมีวิธีดำเนินการอย่างไร

ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง คณะกรรมการเปรียบเทียบและวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า เมื่อผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานสอบสวน ดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดทำบันทึกคำให้การของผู้กล่าวหา (ตามแบบ ทส.ปท.๑) เพื่อระบุพฤติการณ์ของผู้ต้องหาที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวงตามมาตรา ๘๐

๒. จัดทำบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา (ตามแบบ ทส.ปท.๒) เพื่อให้ผู้ต้องหารับรู้ความผิดของตน

๓. ให้ผู้ต้องหาลงนามในบันทึกแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ (ตามแบบ ทส.ปท.๓)

๔. สรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับความผิด (ตามแบบ ทส.ปท.๔) พร้อมพยานหลักฐาน และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (ตามแบบ ทส.ปท.๕) และส่งให้กับคณะกรรมการเปรียบเทียบ